Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Alexandru Ceban)
Dosarul nr. 2r-1526/25 (2-25085013-02-2r-30072025)

D E C I Z I E

18 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Pulbere Ruxanda
Judecători Roman Pascari și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părților,* recursul declarant de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Voloșciuc Mircea împotriva lui Carauș Ana privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 11 iunie 2025, Voloșciuc Mircea a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Carauș Ana privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent, cu cererea de chemare în judecată a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile și sumele de bani ale pârâtei Carauș Ana, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii revendicărilor din acțiune.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii formulată în cadrul cauzei intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de Voloșciuc Mircea împotriva pârâtei Carauș Ana privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 17 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, reprezentantul recurentului a invocat că încheierea este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor anexate de reclamant, fără a prezenta o argumentare clară și detaliată.

În acest sens, instanța de fond nu a luat în considerare că în cererea de asigurare a acțiunii au fost indicate toate motivele şi circumstanțele, pentru care se solicită aplicarea măsurilor asiguratorii, inclusiv, au fost anexate probe care demonstrau atât caracterul cert al pretențiilor, faptul că pârâta intenționat și cu rea-credință se eschivează de la executarea în termen a obligațiilor.

Respectiv, dispunând soluția contestată, instanța de fond nu a ținut cont de principiul egalității părților în drepturile procedurale, prevăzut de art. 24 Cod de procedură civilă, defavorizând reclamantul în raport cu pârâta Carauș Ana, prin respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare și bazându-și soluția, în mod determinant, pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor anexate.

Mai mult, instanța nu a aplicat corect prevederile art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, care reglementează temeiurile asigurării acțiunii, precum și nu a luat în considerare nici prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.32 din 24.10.2003 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile”.

Astfel, refuzând integral cererea de aplicare a măsurilor de asigurare în privința pârâtei în limita valorii revendicărilor din acțiune, instanța nu a efectuat o analiză detaliată a contextului juridic și factual, esențială pentru a lua o decizie justă, evitând să rețină faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea ulterioară a hotărârii judecătorești, în situația în care pârâta ar înstrăina proprietățile sale pe parcursul derulării procesului, care, ținând cont de situația actuală de criză în sistemul judecătoresc, condiționate de inițierea procedurilor de Vetting; demisionările masive ale magistraților și supraîncărcare a volumului de lucru a judecătorilor, ar putea dura mai mulți ani, cauzând un prejudiciu real intereselor reclamanului. Cea mai evidentă probă în acest sens este încheierea judecătorească de primire spre examinare a cererii de chemare în judecată din 23.06.2025, prin care ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare a fost stabilită la data de 29.01.2026, ora 12:30.

La fel, instanța de fond nu a luat în considerație că obiectul acțiunii civile îl constituie prejudiciul patrimonial suportat, motiv pentru care, este dreptul reclamantului de a solicita asigurarea acțiunii precum și faptul că prin aplicarea măsurilor de asigurare instanța nu se va expune asupra fondului pricinii, deoarece aplicarea sechestrului nu este în legătură de cauzalitate cu admiterea acțiunii, aceasta fiind doar o măsură de conservare a bunurilor nu și de înstrăinare, iar în cazul în care acțiunea va fi respinsă, la rămânerea definitivă a hotărârii, sechestrul eventual stabilit, va fi ridicat; - că modalitatea de asigurare a acțiunii, prin aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii revendicărilor din acțiune, este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare, inclusiv s-ar constitui ca o măsură care ar asigura un echilibru între interesele reclamantului și ale pârâtei; că neaplicarea măsurilor de asigurare, în special asupra bunurilor dobândite de către pârâtă de la reclamant fără achitarea prețului acestora (automobilul de model Toyota CH-R 1.8 Hibrid, anul fabricației august 2019; cu 50053 km parcurși; nr/î *****; VIN NMTKZ3BX20R301813), - avantajează inadmisibil comportamentul pârâtei de a utiliza nerestricționat acest mijloc de transport într-o perioadă îndelungată, inclusiv de a-l înstrăina în perioada de până la ședința de judecată stabilită pentru data de 29.01.2026 în scopul evitării executării eventualei hotărâri judecătorești; - că la moment, este inadmisibil ca judecătorul de fond să accepte arbitrar și unilateral doar ipoteza că, citez: „orice măsură luată pentru asigurarea acțiunii civile prezintă un grav disconfort pentru persoana căreia îi este opozabilă”, în detrimentul gravului disconfort cauzat obiectiv și real reclamantului prin imposibilitatea gestionării mijloacelor financiare pe care în mod rezonabil se aștepta să le încaseze ca rezultat al tranzacției de vânzare-cumpărare a autoturismului; - că refuzul aplicării măsurilor de asigurare solicitate nu respectă principiul proporționalității, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, în special comportamentul de opoziție al pârâtei Carauș Ana, care nu doar că refuză nejustificat să achite prețul bunului dobândit, dar și se eschivează de la procedurile de recepționare a actelor juridice prin intermediul Î.S.„Poșta Moldovei” (fapt constatat prin înscrisurile anexate la prezenta cerere de recurs, recepționate de reprezentantul reclamantului după data de 23 iunie 2025); - că potrivit jurisprudenței CtEDO, garantarea dreptului de a beneficia de un proces echitabil și de acces la justiție nu se limitează doar la adoptarea unei hotărâri judecătorești în situația în care Statul nu garantează executarea acesteia, deoarece procesul judiciar se finalizează nu cu pronunțarea hotărârii într-un litigiu, ci se finalizează doar odată cu executarea deplină a acestei hotărâri.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 23 iunie 2025, fiind remisă în adresa de email al avocatului recurentului, Vasile Foltea la data de 17 iulie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la f.d.30.

Astfel, recursul declarat de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pârâtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură

modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea din contul pârâtei/intimat Ana Carauș în beneficiul reclamatului/recurent Mircea Voloșciuc a datoriei în mărime de 15 700 euro și dobânzii de întîrziere în mărime de 2 153,46 euro.

Prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc a solicitat aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii pe bunurile și sumele de bani ale pârâtei Carauș Ana, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii revendicărilor din acțiune.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult, instanța de recurs evidențiază că reprezentantul recurentului nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii.

Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a reliefat că argumentele invocate de către reclamant constituie doar presupuneri bazate pe ignorarea de către pârâtă a solicitărilor despre remedierea încălcărilor pretinse de partea reclamantă, or aceste elemente sunt comune tuturor situațiilor litigioase.

În același timp, Colegiul subliniază că simpla existență a unor divirgențe între părțile litigante, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, mai mult că temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că reprezentantul recurentului urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii s-ar crea imposibilitatea executării

hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente, or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc.

De altfel, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs cu privire la faptul că, procesul civil aflat la faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare care, îndreptăţeşte instanţa de judecată de a dispune aplicarea măsurii de asigurare solicitate de reclamant. Or, aceste argumente nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care prima instanță a reliefat că raţionamentele enunţate în cererea de asigurare a acțiunii nu sunt de natură să ducă la aplicarea măsurilor de asigurare.

Subsecvent, Colegiul judiciar apreciază critic argumentele reprezentantului recurentului privitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, argumentele reprezentantului reclamantului/recurent urmau să fie din start temeinice și bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unei imposibilități de executare a hotărârii.

Abordarea reprezentantului recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Vasile Foltea în interesele lui Mircea Voloșciuc.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Voloșciuc Mircea

împotriva lui Carauș Ana privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecători Roman Pascari

Constantin Roșca